

Arrest

nr. 247 974 van 22 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A.S.A.R., verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjjiitisch moslim te zijn. U werd geboren op 9 januari 1991 in sector 10 van Sadr City in Bagdad. U groeide hier op en woonde hier samen met uw familie tot in het jaar 2009. Daarna verhuisden jullie naar de wijk Al Benouk, eveneens in Bagdad, waar u woonde in wijk 323, straat 31, huisnummer 3. Voor uw vertrek uit Irak verbleef u ook nog een 10-tal dagen bij uw tante in de wijk El Joadin in Hurriya, Bagdad. U studeerde af aan de middelbare school in Sadr City en ging vervolgens naar de Rafidain universiteit, waar u in 2013 een licentiaat als ICT-ingenieur behaalde.

Als student werkte u op vrije dagen in de bakkerij/broodoven van Isfeia in Al Benouk. Na uw universitaire studies te hebben beëindigd solliciteerde u op verschillende plekken om aan het werk te gaan als ICT-ingenieur, maar u slaagde er niet in werk te vinden voor uw vertrek uit Irak. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen. Uw vader overleed aan een hartaanval in 2011. Uw zus A.Z.A.R. (OV nr. 8.003.034 en CGVS nr. 15/10256B) verblijft samen met haar echtgenoot A.A.R.A. (OV nr. 8.003.034 en CGVS nr. 15/10256) en dochter in België. U hebt uw land van herkomst, Irak, verlaten omwille van bedreigingen van sjjiitische groeperingen zoals Asaeb ahl al Haq. Uw vader, A.A.R., ging na zijn studies "radio en televisie" aan de Academie voor Schone Kunsten aan de slag als bediende voor het Ministerie van Media/Informatie onder het regime van Saddam Hussein. Hij was dichter en tekstschrijver en schreef gedichten en liederen/hymnen over de liefde, over het dagelijkse leven en de oorlog en ter verheerlijking van het regime van Saddam Hussein. De hymnen en gedichten die uw vader schreef werden gezongen door bekende zangers. Daarnaast werkte uw vader ook als producer van televisieprogramma's en als journalist voor de Iraakse televisie en voor tijdschriften. Bij de val van het regime van Saddam Hussein in 2003 werden alle mediawerkers van de overheid ontslagen en hield het Ministerie van Media/Informatie op te bestaan. De meeste mediawerkers, zoals uw vader, werden overgeplaatst naar het Ministerie van Cultuur en kort daarna verplicht om op pensioen te gaan. Na de val van het regime van Saddam bleef uw familie in Bagdad-stad wonen. Uw vader ging wel voor een korte periode van enkele maanden naar Syrië, maar keerde al snel terug naar Bagdad. Uw vader onderhield na de val van Saddam zijn relaties met de zangers voor wie hij voordien schreef en hij bleef liedjes en gedichten voor hen schrijven. Deze gingen niet meer over de oorlog en het regime, maar over het alledaagse leven, de liefde en relaties. Hij bleef ook nog verderwerken als journalist voor onder andere Auion, een maatschappelijk privétijdschrift met artikels over cultuur en sport. Gedurende bepaalde periodes deed uw vader ook nog werk voor de Iraakse satellietzender van de overheid. U verklaart dat uw vader bang was na de val van het regime van Saddam. Hij vreesde de sjjiitische Al Dawa partij, die grootschalige acties ondernam voor de liquidatie van mensen die voor Saddam hadden geschreven en gezongen. In 2009 besloot uw vader weg te gaan uit Sadr City en verhuisde uw familie naar de wijk Al Benouk. U kent de precieze reden voor deze verhuis niet, u denkt dat het iets kan te maken hebben gehad met de angst van uw vader sinds de val van Saddam. In 2011 stierf uw vader aan een hartaanval, u bleef met uw moeder en broers en zussen wonen in de wijk Al Benouk. Op 5 april 2015, een 3-tal weken voor uw vertrek uit Irak, ontving uw familie een anonieme dreigbrief. In deze brief werden jullie gewaarschuwd te vertrekken uit de wijk, zoniet zouden jullie geliquideerd worden. U vermoedt dat de brief afkomstig was van de sjjiitische militie Asaeb ahl al Haq. Acht dagen later, op 13 april, ging u met deze brief naar de rechtbank om een klacht in te dienen en bescherming te vragen. Uw aangifte werd doorverwezen naar het politiekantoor voor onderzoek. Op aanraden van een vriend, die advocaat is, besloot u echter niet naar het politiekantoor te gaan. Uw vriend stelde immers dat het politiekantoor zelf ook geïnfiltreerd was door groeperingen als Asaeb ahl al Haq. Diezelfde dag vertrokken u en uw familie uit de wijk Al Benouk en gingen jullie naar de tante van uw moeder in Hurriya. U bleef nog ongeveer 10 dagen bij uw familie in Hurriya en besloot dan, op aanraden van uw moeder, het land te verlaten. U verliet Irak op 23 april 2015. U vloog op legale wijze met uw paspoort naar Turkije. U verbleef er enkele dagen in Istanbul, waar u een smokkelaar ontmoette die u meenam naar Bodrum.

Op 11 mei vertrok u vanuit Turkije naar het Griekse eiland Kos en reisde u een week later door naar Athene. Vandaaruit reisde u via Macedonië, Servië en Hongarije verder naar België. U kwam in België aan op 11 juni 2015 en diende een dag later een eerste verzoek om internationale bescherming in waarin u verklaarde dat u bij een terugkeer naar Irak vreesde vermoord te worden door de sjjiitische milities zoals Asaeb Ahl AL Haq en dit omwille van de werkzaamheden van uw vader ten tijde van het regime van Saddam Hussein. Ter staving van uw eerste verzoek legde u de volgende documenten neer: uw originele Iraakse identiteitskaart, uw origineel Iraakse nationaliteitsbewijs, een kopie van de eerste pagina van uw Iraakse paspoort, uw originele universiteitsdiploma, uw originele lidkaart van de vakbond van ingenieurs, 6 originele badges van het werk van uw vader als dichter, journalist en mediawerker onder het regime van Saddam Hussein en na de val van het regime, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, een kopie van het overlijdensattest van uw vader opgemaakt door het ziekenhuis, een kleurenkopie van de woonplaats/registratiekaart van uw ouders in Bagdad, de originele dreigbrief die uw familie kreeg, de originele klacht die u indiende bij de rechtbank, enkele screenshots van YouTube van liedjes en gedichten die uw vader schreef, een screenshot van een lijst met namen (waaronder die van uw vader) van zangers en dichters die zouden vervolgd worden, een kopie van een lijst van hymnen die uw vader schreef en de namen van de zangers die ze zongen, een kopie van de benoeming van uw vader bij Iraq TV, een kopie van een prijs/erkenning die uw vader kreeg van Saddam Hussein, een origineel document van de Nationale Unie van Iraakse Studenten gericht aan de

Academie voor Schone Kunsten omtrent de vertaling van een document van uw vader en de originele enveloppe waarmee u enkele documenten werden toegestuurd vanuit Irak.

Op 20 april 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de beslissing van het CGVS in zijn arrest van 11 oktober 2016.

Op 19 januari 2017 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U baseert zich op dezelfde feiten als in uw eerste verzoek en haalt daarnaast nieuwe problemen aan. In het opvangcentrum waar u in België verbleef zou u bevriend zijn geraakt met K.A. (O.V. 8.096.457 en CG: 1518023) en K.E.(O.V. 8.096.455 en CG: 1518075B). Deze zussen zouden er alleen hebben voor gestaan nadat hun echtgenoten naar Irak waren teruggekeerd, waardoor u hen bijstond in enkele praktische zaken. Nadat de zussen reeds een problematische situatie hadden doorstaan met hun echtgenoten, zou dit contact ook voor u problemen hebben opgeleverd nadat iemand in het opvangcentrum uw hulp aan hen zou hebben doorgebiefd naar M. en Ali, de respectievelijke echtgenoten van K.A. en K.E.. M. zou u hierop hebben gecontacteerd en gewaarschuwd om afstand van zijn echtgenote te nemen. U zou hierna de boot hebben afgehouden en minder contact met de zussen hebben gezocht. K.A. zou echter zonder iemands medeweten naar Irak zijn teruggekeerd nadat haar echtgenoot ermee had gedreigd haar vader iets aan te doen. Eind 2016 zou K.A. u een bericht hebben gestuurd met de vraag hoe het met u ging. Er zouden hierop enkele gesprekken zijn gevolgd tot M. zelf met u contact opnam en u met de dood bedreigde omdat u opnieuw in contact stond met zijn echtgenote. U zou hierop klacht hebben ingediend bij de Belgische politie en zou ieder contact met de zussen hebben verbroken. U vreest dat M., werkzaam op het kabinet van de eerste minister in Irak, zijn dreigementen in daden zou omzetten bij een terugkeer naar Irak.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u volgende documenten voor: een dreigbrief, een overlijdensakte, een lijst van gezochte personen door Asaab Ahl Al-Haq en Hashed Al Shaabi, een proces-verbaal van verhoor, een attest van klachtneerlegging, een kopie van de badge en wapenvergunning van Mohamed en foto's van u en K.A..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse van uw verzoek door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat er met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming reeds een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen daar u er niet in slaagde aan te tonen dat u of uw familie op dat moment een actuele, persoonlijke en doelgerichte vrees had en dus nood had aan internationale bescherming.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissing van het CGVS en haar motieven. Wat betreft de door u aan het verzoekschrift toegevoegde documenten, nl. een dreigbrief en de overlijdensakte die u als nieuwe elementen aanvoerde om de persoonlijke vervolging en die van uw familie te staven nl. dat uw broer werd gedood bij zijn terugkeer naar Irak, motiveerde de Raad dat aan deze vooropgestelde problemen geen geloof kon worden gehecht. De Raad merkte op dat het niet aannemelijk is dat Asaab Ahl Al-Haq uw familieleden in de Hurriya-wijk na uw vertrek aanvankelijk maandenlang met rust liet om hen vervolgens plots opnieuw te viseren. Verder stelde de Raad dat het geen steek houdt dat Asaab, de groepering die er volgens uw eerdere verklaringen voorheen duidelijk op uit was om u en uw familieleden te vervolgen en die u in dit kader met de dood bedreigde, u en uw

broer een jaar later zou oproepen om hun groepering te vervoegen. De Raad oordeelde voorts dat aan de door u voorgelegde stukken niet de minste bewijswaarde kon worden gehecht. Ten eerste werden deze stukken niet neergelegd in het kader en ter ondersteuning van een geloofwaardige relaas. Ten tweede werd de dreigbrief neergelegd in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie en was de overlijdensakte niet vergezeld van een vertaling waardoor het onmogelijk was voor de Raad om de inhoud van het stuk na te gaan. Bovendien stelde de Raad dat uit informatie uit het administratief dossier blijkt dat in Irak met zulke documenten op grote schaal wordt gefraudeerd.

Dat u in uw tweede verzoek volhardt in de asielmotieven die u in uw eerste verzoek hebt uiteengezet en hierop vervolgens verderbouwt, volstaat allerm minst om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw eerdere asielmotieven te weerleggen. Meer nog, uw verdere verklaringen hieromtrent bevestigen het ongeloofwaardig karakter eens te meer. Zo zouden u en drie van uw broers Irak hebben verlaten in 2015 (CGVS I, pg.11). In december 2015, na jullie vertrek (CGVS II, pg.5), zou er zich een dreigement hebben voorgedaan in de vorm van een lijst van gezochte personen, gepubliceerd door Asaeb en Hashed Al Shaabi waar de naam van uw vader op vermeld stond (CGVS II, pg.5). Wat betreft deze lijst dient ten eerste te worden opgemerkt dat enkel de naam van uw vader op deze lijst genoteerd staat, dit terwijl hij reeds in 2011 overleed aan een hartaanval (CGVS I, pg.9). Geen enkele van jullie namen staat hierop genoteerd (CGVS II, pg.5). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u reeds in uw eerste gehoor gewag maakte van het bestaan van een dergelijke lijst (CGVS I, pg.22). Indien deze lijst daadwerkelijk al een tijdje circuleerde en u hieruit concludeert dat ook jullie als zonen daarom zouden worden geliquideerd, is het hoogst opmerkelijk dat er zich tot aan uw vertrek in april 2015 geen concrete feiten in die zin zouden hebben voorgedaan. Wat betreft de dreigbrief die u voorlegde en die in januari 2016 in het huis van uw tante, waar op dat moment ook uw moeder woonachtig was, werd afgeleverd motiveerde de Raad reeds inhoudelijk dat het niet aannemelijk is dat Asaeb Ahl Al-Haq uw familieleden in de Hurriya-wijk na uw vertrek aanvankelijk maandenlang met rust liet om hen vervolgens plots opnieuw te viseren. Verder stelde de Raad dat het geen steek houdt dat Asaeb, de groepering die er volgens uw eerdere verklaringen voorheen duidelijk op uit was om u en uw familieleden te vervolgen en die u in dit kader met de dood bedreigde, u en uw broers een jaar later zouden oproepen om hun groepering te vervoegen. Ook vormelijk konden de nodige vraagtekens worden gezet bij de dreigbrief die u nu als origineel voorlegt. Het handelt hier immers om een eenvoudig getypt stuk, zonder enige officiële datering noch signatuur en die aldus door éénieder kan zijn opgemaakt. Wat er ook van zij, er dient verder te worden opgemerkt dat het zeer opmerkelijk is dat, indien deze dreigementen zich daadwerkelijk zouden hebben voorgedaan, uw broer in april 2016 vervolgens toch naar Irak terugkeerde. U geeft aan dat uw broer zichzelf heeft opgeofferd voor het gezin daar uw moeder zich in een risico- situatie bevond (CGVS, pg.5). Dient echter te worden opgemerkt dat alhoewel uw broer zich reeds een jaar in het buitenland bevond (CGVS, pg.5), uw gezin zich nog steeds in Bagdad ophield zonder de hulp van u en uw broers (CGVS, pg.5) en dat zij eveneens na de dood van uw broer Alaa erin zijn geslaagd om het land te verlaten met de hulp van andere familieleden (CGVS, pg.5). Indien uw broer daadwerkelijk werd geviserd, valt zeer moeilijk te begrijpen waarom hij alsnog naar Irak terugkeerde, meer nog, naar een sjiitische wijk waar Asaeb de controle had (CGVS, pg.5) in plaats van de regelingen te treffen met de hulp van andere familieleden. Dat hij ten andere zijn leven zou riskeren om louter de oplader van uw moeder thuis, de plaats waar de dreigbrief zou zijn achtergelaten, op te halen (CGVS, pg.3), valt in de door u geschetste context niet te begrijpen.

De door u voorgelegde overlijdensakte kan ook geen ander licht werpen op voorgaande. Dit document kan hoogstens aantonen dat uw broer zou overleden zijn, maar verder niet kan weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw relaas en uw vrees voor vervolging, temeer daar de gebeurtenissen die aan de moord vooraf zouden zijn gegaan volledig ongeloofwaardig zijn. Documenten hebben bovendien sowieso slechts bewijswaarde voor zover ze worden voorgelegd in het kader van een geloofwaardig relaas, wat in casu aldus geenszins het geval is. Volledigheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat de bewijswaarde van Iraakse documenten sowieso slechts relatief is gezien deze allen makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden.

Kan hier overigens nog worden aan toegevoegd dat het wel opmerkelijk is dat u er in slaagt een overlijdensakte maar geen enkel politieel document inzake de moord op uw broer voor te leggen. Nochtans werd volgens u het lijk van uw broer door de politie naar het ziekenhuis gebracht en werd de overlijdensakte op basis van hun rapport opgesteld (CGVS, pg.4). Wat er ook van zij, bovenstaande maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vrees op heden te zullen worden geviserd omwille van de vroegere activiteiten van uw vader.

Daarnaast haalt u een vrees aan jegens M., de echtgenoot van K.A., werkzaam op het kabinet van de eerste minister in Irak. U vreest door hem te zullen worden gevisieerd omwille van de hulp die u verleende aan zijn echtgenote K.A. en haar zus K.E.. Dat u effectief contact had met zussen - zoals blijkt uit de voorgelegde foto's - en hen mogelijks ook hulp verleende, wordt in deze niet in twijfel getrokken. Wat wel in twijfel wordt getrokken is de gegrondheid van uw actuele vrees ten aanzien van de echtgenoot van K.A., en wel hierom.

De feiten zoals deze door u worden geschetst, roepen namelijk de nodige vragen op. Zo stelt u reeds in november 2015 afstand te hebben genomen van de zussen nadat M., de echtgenoot van K.A., u had gecontacteerd en verteld had afstand te nemen van de zussen (CGVS II, pg.9). U vertelt hierover dat u toen al schrik had omdat het in Irak een grote schande is als iemand een relatie heeft met een gehuwde vrouw (CGVS II, pg.9). De zussen zouden u toen reeds op de hoogte hebben gesteld van de functie die M. bekleedde in Irak en de problemen die hij berokkende (CGVS I, pg.9). Hierop zou u ook daadwerkelijk afstand hebben genomen (CGVS II, pg.9). Met K.E. zou u nog sporadisch contact hebben gehad daar zij in België een statuut verkreeg (CGVS II, pg.9), maar met K.A. zou u van november 2015 tot november 2016 zelfs geen contact meer hebben gehad (CGVS II, pg.9). Meer nog, K.A. zou in juni of juli 2016 naar Irak – en dus naar haar echtgenoot – zijn teruggekeerd nadat haar echtgenoot haar vader had bedreigd (CGVS III, pg.8).

Gelet op het feit dat K.A. terugkeerde naar Irak naar haar echtgenoot nadat hij zelfs haar vader had bedreigd én zij in de wetenschap was dat u al eerder door M. direct werd gecontacteerd en verwittigd om afstand te nemen, is het vervolgens zeer bevreemdend te noemen dat K.A. u na een jaar opnieuw zou contacteren, en dit gewoon om te weten hoe het met u ging (CGVSI, pg.9). Dat zij dit zou hebben gedaan door middel van de gsm van haar dochter (CGVS I, pg.8) toonde voor u nog maar eens aan dat dit contact niet was toegestaan. Nochtans stond u nog in contact met haar zus en kon zij via haar eveneens te weten zijn gekomen hoe het met u ging. Dat zij aldus het risico neemt om u persoonlijk te contacteren terwijl dit niet zou zijn toegestaan door haar echtgenoot en zij informatie over u via haar zus kon bekomen, is weinig aannemelijk. Het is dan ook nog meer bevreemdend dat u, reeds aangesproken door haar echtgenoot en wetende van zijn functie, in dit contact zou zijn meegegaan en daadwerkelijk verschillende berichten met haar zou hebben uitgewisseld en bovendien ook foto's zou hebben doorgestuurd naar haar waarop jullie dicht bij elkaar te zien zijn (CGVS II, pg.9; administratief dossier).

Wat er ook van zij, het valt niet te overtuigen dat u vervolgens door M. met de dood werd bedreigd, maar dat K.A. wel nog in leven bleef. Dit terwijl zij de gesprekken had geïnitieerd en met u contact had opgenomen. Dat hij u dan zou willen vermoorden, terwijl zijn echtgenote 'enkel' werd geslagen, valt moeilijk te begrijpen, temeer daar u zelf vreest dat de perceptie dat u een relatie hebt met een getrouwde vrouw in een stammenconflict zou kunnen uitmonden en hierbij vooral de eer van familie van de vrouw wordt gewraakt. Dat M. vervolgens nog de moeite zou nemen om de foto's van zijn echtgenote met verwondingen door te sturen naar haar zus, is opnieuw opmerkelijk.

U zou na deze bedreigingen naar de Belgische politie zijn gestapt om klacht in te dienen. Dient evenwel te worden opgemerkt dat alhoewel het dreigement dateert van november 2016 u pas op 9 december klacht indiende bij de politie (zie administratief dossier). U stelt in deze dat u op zoek was naar een tolk (CGVS II, pg.10). Dient echter te worden opgemerkt dat u net diegene was die de zussen K. had bijgestaan tijdens hun onthouding met hun advocaat (CGVS II, pg.9). Dat u niet meteen bescherming vroeg omdat u de taal niet voldoende machtig was, is niet aannemelijk. Uw laattijdige vraag naar bescherming is des te opmerkelijker gezien u verklaarde dat M. veel contacten heeft in België (CGVS II, pg.7) en vaak naar België komt (CGVS III, pg.6) Bovendien verzocht u pas op 17 januari 2017 een tweede keer om internationale bescherming (zie administratief dossier). De wijze waarop u deze bedreigingen behandelt, toont geenszins enige vorm van hoogdringendheid, waardoor ook uw verklaarde vrees dient te worden gerelativeerd. Dient in deze eveneens te worden opgemerkt dat het procesverbaal werd opgemaakt op basis van uw eigen verklaringen en daarom een gesolliciteerd karakter vertoont.

Alhoewel u reeds sinds november 2015 zou zijn bedreigd door de echtgenoot van K.A., en dit op beschuldiging van het aangaan van een relatie met zijn echtgenote, blijkt dat u tot het laatste gehoor op het CGVS, nl. 17 december 2019, geen verdere bedreigingen meer heeft verkregen. Nochtans stelt u dat haar echtgenoot veel contacten heeft in België (CGVS II, pg.7) en dat hij vaak naar België komt (CGVS III, pg.6).

Indien hij u daadwerkelijk nog zou viseren en ervan beschuldigen dat u een relatie hebt met zijn echtgenote, is het weinig aannemelijk dat hij buiten deze laatste bedreiging in december 2016 verder geen enkele bedreigingen in die aard meer heeft gestuurd, noch u hier in België zou hebben lastig gevallen.

Wat betreft de eigen inschatting van uw actuele vrees, dient voorts ten eerste te worden vastgesteld dat u weinig weet van het profiel van M.. U weet enkel dat hij in het bureau van de eerste minister werkte, maar weet niet welke zijn functie is (CGVS II, pg.11). Daarnaast weet u evenmin aan te geven of hij er nog steeds werkzaam is of überhaupt nog steeds in leven is (CGVS III, pg.8). U heeft namelijk na deze bedreiging geen verdere contacten opgenomen met K.E. (CGVS III, pg.9). Nochtans is zij diegene die u actuele informatie kan verschaffen betreffende K.A., M. en het risico op vervolging dat u momenteel zou lopen. Nochtans kan van u, als verzoeker om internationale bescherming, worden verwacht dat u moeite doet om u te informeren betreffende de eventuele evolutie van uw persoonlijke problemen. Uw gebrek aan initiatief hierin relativeert dan ook in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Temeer daar K.E. zich legaal in België bevindt en zij u ook eerder steeds op de hoogte hield van de ontwikkelingen betreffende K.A.. U stelt bovendien dat de hoofdreden van uw tweede verzoek het probleem van uw familie is (CGVS III, pg.9). Nochtans liet u eveneens optekenen niet naar Irak terug te kunnen keren uit vrees te zullen worden gedood omwille van uw problematiek met M..

Bovenstaande maakt dat u uw actuele vrees te zullen worden vermoord omwille van de beschuldiging een relatie te zijn aangegaan met K.A., niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt. De vluchtelingenstatus kan u ook in deze niet worden toegekend. De door u voorgelegde documenten, namelijk de bedreigingen de badge en wapenvergunning van M., kunnen deze appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Wat betreft de bedreigingen die u voorlegt, dient te worden opgemerkt dat deze makkelijk kunnen geësceneerd zijn. Bovendien werden deze verzonden met het profiel van 'Bahra' Al K. (zie administratief dossier). Wie dit juist is, is niet duidelijk. Dat u tijdens het gehoor zelf aanhaalde dat de bedreigingen via een andere naam werden verstuurd (CGVS II, pg. 10), doet evenwel geen enkele afbreuk aan voorgaande. De door u voorgelegde badge en wapenvergunning tonen tot slot enkel aan dat de genoemde persoon een functie bij het kabinet van de eerste minister alsook een wapenvergunning had/heeft, niets meer en niets minder. Op geen enkele manier kan uit deze stukken worden afgeleid dat deze persoon u effectief zou viseren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard

van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 4 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl/>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder. Het aantal veiligheidsincidenten kende in 2018 een daling ten opzichte van het jaar voordien, een trend die in 2019 aanhield. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is sinds de overwinning op ISIS sterk gedaald. Voor 2019 wordt het beeld sterk beïnvloed door het geweld dat plaatsvond in de context van de grootschalige betogingen, waarbij in het najaar veel slachtoffers vielen (zie infra).

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

In 2019 en begin 2020 werd de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gekenmerkt door drie op elkaar inwerkende ontwikkelingen.

Het gaat om de daling van het geweld dat kan worden toegeschreven aan ISIS; de demonstraties tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek die het politieke leven in de hoofdstad sinds oktober 2019 domineren; en de toename van de spanningen tussen Iran en de Verenigde Staten met als hoogtepunt de droneaanval op de bevelhebber van de Iraanse Republikeinse Garde, Qassem Soleimani, en het adjunct-hoofd van de PMF, Abu Mahdi al-Muhandis.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' in de periode van 2018 tot begin 2020 beperkt gebleven. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIS nog wel in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad maar de dreiging die uitgaat van de organisatie is steeds verder afgenomen. Het maandelijkse aantal veiligheidsincidenten dat in de provincie plaatsvond en kan worden toegeschreven aan ISIS, is sinds begin 2018 sterk gedaald en was gedurende 2019 relatief stabiel op een laag niveau. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIS vindt plaats in de Baghdad Belts al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie. Hierbij vielen geen burgerlachtoffers.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Een van deze aanvallen betrof een raketaanval op een mediabedrijf in het district Karrada waarbij een burger om het leven kwam.

De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geïmposeerde instellingen.

Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt doelgericht van aard is. Vanaf begin oktober 2019 viel de overgrote meerderheid van de burgerdoden in Bagdad bij de confrontaties die tijdens de betogingen plaatsvonden, en in aanvallen op betogers en activisten buiten de eigenlijke protesten. Het aantal burgerdoden dat in 2019 in de provincie viel buiten de context van de betogingen lag lager dan in 2018.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.5 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. De terugkeerratio naar de provincie Bagdad bedroeg eind 2019 69 %. Soennitische Arabieren vormden 89% van de teruggekeerde ontheemden. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. Inzake zijn vrees voor de sjiiitische milities stelt verzoeker het volgende:

"Verzoeker stelt vast dat de motivering kracht put uit het feit dat het om een meervoudige asielaanvraag gaat, waarbij zij zich hoofdzakelijk baseert op de eerdere overtuiging, namelijk dat de asielmotieven ongeloofwaardig zijn. Vanuit dit uitgangspunt voert zij zonder veel diepgang en zonder twijfel overwegingen aan die volledig en kritiekloos voortbouwen op de eerdere.

Verzoeker houdt er echter aan om expliciet zijn asielmotieven te bevestigen.

Het kwetst hem ten zeerste dat hij er van bij het begin af aan niet in geslaagd is om de Belgische overheden te overtuigen van de waarachtigheid van de ingelopen vervolging feiten.

Verzoeker betreurt dan ook dat de bestreden beslissing zijn relaas dermate in twijfel trekt en zijn vrees zo minimaliseert om aldus te komen tot een verwerping van zijn vrees om internationale bescherming.

Verzoeker vestigt de aandacht van de raad op de feiten die algemeen bekend zijn, namelijk de terreur van de sjiiitische milities in Irak en tegelijkertijd de totale straffeloosheid van hun terreuracties.

Verzoeker benadrukt dat het profiel van zijn vader niet in twijfel wordt getrokken.

Uiteraard zijn de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de bedreigingen of de levensomstandigheden van zijn vader na de val van Saddam Hussein beperkt omdat het nu eenmaal in de lijn ligt van de rol als ouders /vader om een toekomstige generatie op te voeden en bij te staan, doch dat dit geenszins inhoudt dat kinderen op de hoogte zijn van de activiteiten, beslommingen en angsten van hun ouders.

Verzoeker heeft meermaals de aandacht gevestigd op het feit dat zijn verklaringen en ervaringen beoordeeld moeten worden in de context, namelijk van de opgang die de sjiiitische milities destijds opnieuw maakten en waarbij zij de lijst met namen, waaronder die van zijn vader, want zangers en dichters die gevisieerd werden, vernieuwd werd. Het is precies in die context dat de vervolging van de zonen van A.A.R., waaronder verzoeker, geactiveerd werd.- en die de directe aanleiding voor de bedreigingen en het feit dat verzoeker zich gevisieerd voelde. Dit is helemaal niet zo onrealistisch als de bestreden beslissing het laat uitschijnen, waar zij steeds goochelt met uitdrukkingen als "het houdt geen steek", het is niet te begrijpen, .

In deze context mag ook nog wel eens herinnerd worden aan het feit dat de kandidaat verzoeker om internationale bescherming niet met zekerheid moet bewijzen dat de feiten die hij vreest zich daadwerkelijk zullen voordoen in geval van terugkeer doch dat hij slechts moet aantonen dat het risico dat dergelijke zaken zich zouden voordoen reëel is en dus geobjectiveerd moet kunnen worden, weliswaar eveneens steeds rekening houdend met de subjectieve elementen.

Verzoeker benadrukt dat zijn broer Al. de oudste broer was waardoor hij, zeker na de dood van de vader een omwille van de dood van de vader, de rol diende op te nemen van verantwoordelijke van het gezin. Daarnaast was hij ook een ambtenaar. Het is dan ook in deze bredere context dat dient begrepen te worden dat hij inderdaad een risico nam om naar Irak terug te keren en daar een aantal zaken te gaan regelen, onder meer in verband met zijn werk, de paspoorten van de familieleden enz.

Verzoeker betreurt tenslotte dat er zo weinig aandacht wordt geschonken aan de dood en meer bepaald de moord op zijn broer Al.. Het is trouwens behoorlijk vreemd om te lezen dat een document dat hoogstens kan aantonen dat uw broer zou overleden zijn, niet kan weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw relaas en uw vrees voor vervolging..

Verzoeker vraagt begrip voor de context en het feit dat hij er daarom nog niet toe overgegaan is laat staan in geslaagd is om andere documenten inzake de moord op zijn broer voor te leggen. Niettemin, op dit punt van de procedure gekomen en rekening houdend met de scepsis ten opzichte van deze gebeurtenis, behoudt verzoeker zich wel degelijk het recht voor om na te gaan of hij op dit vlak nog iets kan neerleggen ter verduidelijking; hij houdt er echter wel aan hieraan toe te voegen dat dit geen makkelijke opdracht is."

Aangaande zijn vrees voor M. stelt verzoeker:

"Verzoeker verwijst ook hier opnieuw naar zijn verklaringen, dewelke hij bevestigt.

Opnieuw dient vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing de ingeroepen vervolging feiten steeds weer tracht te minimaliseren.

Niettemin dient opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing wel voorwaar dient te houden dat verzoeker effectief contact haalt met de zussen en hem mogelijks ook hulp verleende.

Daarnaast staat ook het gegeven dat M., de echtgenoot van A., werkzaam is in het bureau van de eerste Minister.

Dit onderdeel van de vervolging feiten heeft zich grotendeels afgespeeld op Belgisch terrein en er werd ook een PV van opgesteld; in zoverre dient men dan ook uit te gaan van de waarachtigheid van deze gebeurtenissen.

Het is ook significant dat verzoeker wel degelijk afstand heeft genomen van de zussen en wel in die mate dat het pand geen contacten meer onderhoudt.

Verzoeker kan dan ook niet instaan voor de gevolgen of de situatie waarin A. op een haar echtgenoot zich bevinden maar hij kan wel voor zichzelf uitmaken wat hij zeker nog steeds gevaar loopt, mocht hij terugkeren naar Irak en daar geïdentificeerd geraken door M.”.

Betreffende de motivering in de bestreden beslissing aangaande de subsidiaire beschermingsstatus, betoogt verzoeker:

“Verzoeker weerhoudt de stelling van het CGVS “dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is en dat dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot erkenning van een internationale beschermingsstatus

Verzoeker behoudt zich dan ook het recht voor om de situatie nauwgezet op de voet te volgen en eventueel te actualiseren.

Hij is van oordeel dat zijn profiel wel degelijk een hoger risico loopt, meer bepaald omwille van zijn familiale achtergrond.”.

Tot slot benadrukt verzoeker dat hij *“voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht en een uitgebreid dossier van stavingstukken heeft meegedeeld, mbt tot de verschillende pertinente gegevens van zijn asielaanvraag; het is ronduit bedenkelijk dat deze allen worden afgedaan als niet ter zake dienstig of nog niet overtuigend”* en vraagt hij *“om nog eens op aandachtige en gedetailleerde manier deze stukken te bestuderen en hem zeker het voordeel van de twijfel te gunnen”.*

2.2. Bij aanvullende nota van 23 december 2020 brengt verzoeker volgende nieuwe elementen ter kennis:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus *Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak* van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd op 20 april 2016 door verweerder geweigerd omdat het voorgehouden vluchtrelaas niet geloofwaardig werd geacht, *in casu* verzoekers vrees te worden vermoord door Asaeb Ahl Al-Haq omwille van zijn vaders werkzaamheden ten tijde van het regime van Saddam Hoessein.

Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nummer 176 113 van 11 oktober 2016. Verzoeker diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

6. In zijn huidige, volgend verzoek tot internationale bescherming volhardt verzoeker in de feiten zoals uiteengezet in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Daarnaast haalt hij aan dat hij wordt bedreigd door M. omwille van zijn contact met K.A., die hij leerde kennen in het opvangcentrum waar hij verbleef in België.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift geen concrete betwisting voert inzake de motivering in de bestreden beslissing aangaande verzoekers vermeende problemen met Asaeb Ahl Al-Haq. De elementen van de motivering zijn de volgende:

- het gegeven dat verzoeker in zijn onderhavige verzoek volhardt in de asielmotieven die hij in zijn eerste verzoek heeft uiteengezet en hierop vervolgens verder bouwt, volstaat niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn eerdere asielmotieven te weerleggen;
- verzoekers verdere verklaringen hieromtrent bevestigen het ongeloofwaardig karakter ervan eens te meer;
- wat betreft de dreigbrief die verzoeker reeds voorlegde en die in januari 2016 in het huis van verzoekers tante werd afgeleverd, motiveerde de Raad reeds inhoudelijk dat het niet aannemelijk is dat Asaeb Ahl Al-Haq verzoekers familieleden in de Hurriya-wijk na zijn vertrek aanvankelijk maandenlang met rust liet om hen vervolgens plots opnieuw te viseren;
- de Raad achtte evenmin aannemelijk dat Asaeb Ahl Al-Haq, de groepering die er voorheen duidelijk op uit was om verzoeker en zijn familieleden te vervolgen, verzoeker en zijn broers een jaar later zou oproepen om hun groepering te vervoegen;
- de dreigbrief, waarvan verzoeker in onderhavig verzoek het origineel neerlegt, vertoont ook vormelijke gebreken: het handelt om een eenvoudig getypt stuk, zonder enige officiële datering noch signatuur en kan aldus door eenieder zijn opgemaakt;
- indien deze dreigementen zich daadwerkelijk zouden hebben voorgedaan, kan niet worden ingezien dat verzoekers broer in april 2016 naar Irak terugkeerde;
- de door verzoeker voorgelegde overlijdensakte kan hoogstens aantonen dat verzoekers broer zou overleden zijn, maar kan verder niet weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van verzoekers relaas en zijn vrees voor vervolging, temeer daar de gebeurtenissen die aan de moord vooraf zouden zijn gegaan volledig ongeloofwaardig zijn;
- het is opmerkelijk dat verzoeker er in slaagt een overlijdensakte maar geen enkel politieel document inzake de moord op zijn broer voor te leggen, terwijl het lijk van zijn broer door de politie naar het ziekenhuis gebracht en de overlijdensakte op basis van hun rapport werd opgesteld.

De voorstaande vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het geven van persoonlijke vergoelijkingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit is geen dienstig verweer teneinde de voorstaande motieven bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gelet op voorgaande kan geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers vrees in geval van terugkeer naar Irak te zullen worden gevisieerd door Asaeb Ahl Al-Haq omwille van de vroegere werkzaamheden van zijn vader.

7. Tevens blijkt dat verzoeker evenmin een dienstige en concrete betwisting voert inzake de motivering aangaande zijn vermeende problemen met M. omwille van zijn contact met diens echtgenote K.A..

De elementen van de motivering zijn de volgende:

- het is niet aannemelijk dat K.A. het risico neemt om verzoeker persoonlijk te contacteren terwijl dit niet zou zijn toegestaan door haar echtgenoot en zij informatie over verzoeker via haar zus kon bekomen;
- het valt niet te overtuigen dat verzoeker met de dood werd bedreigd maar dat K.A. wel nog in leven bleef, dit terwijl K.A. de gesprekken had geïnitieerd en contact met verzoeker had opgenomen;
- hoewel het dreigement van november 2016 dateert, diende verzoeker pas laattijdig klacht in bij de Belgische politie op 9 december 2016 en verzocht hij pas een tweede keer om internationale bescherming op 17 januari 2017;
- M. heeft buiten de laatste bedreiging in 2016 geen enkele bedreiging meer gestuurd naar verzoeker;
- verzoeker weet weinig over M. en heeft niet geïnformeerd naar de eventuele evolutie van zijn problemen.

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd. Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan het bevestigen van zijn verklaringen en het bekrachtigen van zijn vrees voor vervolging. De voormelde motiveringen blijven dan ook overeind.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat moet worden uitgegaan van de waarachtigheid van de gebeurtenissen omdat er een PV van werd opgesteld, gaat hij eraan voorbij dat een klacht slechts een weergave van zijn verklaringen is en aldus op zich geen bewijs vormt dat de door hem verklaarde gebeurtenissen ook daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. Bovendien kan dit geenszins afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker deze klacht pas laattijdig indiende, wat de geloofwaardigheid van zijn vrees ondermijnt.

8. Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de motieven met betrekking tot de door hem overige neergelegde documenten. De Raad neemt om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Irak.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de aanvullende nota van 23 december 2020, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Waar verwezen wordt naar verzoekers profiel, met name zijn familiale achtergrond, dient erop gewezen dat verzoeker, gelet op bovenstaande, niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij en zijn familie daadwerkelijk worden gevisieerd door Asaeb Ahl Al-Haq. Verzoekers familiale achtergrond kan aldus geenszins aanzien worden als "*persoonlijke omstandigheden*" die maken dat verzoeker, in vergelijking met andere personen, een verhoogd risico zouden lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS